

Práce se zaměřuje na popis prostředků, kterými angličtina může vyjadřovat způsoby slovesného děje, tzv. Aktionsart, v kontrastu s tím, jak jsou slovotvorně vyjádřeny v češtině. Pojetí Aktionsartu je do značné míry provázáno s kategorií vidu. Existují ovšem různé přístupy k této problematice podle toho, nakolik se vid v dotyčném jazyce projevuje jako gramatická a nakolik jen jako sémantická kategorie.

Teoretická část shrnuje všeobecné pojetí vidu a Aktionsartu a jejich postavení v češtině a angličtině. Aspekt je propojen se sémantikou slovesa, povahou děje, který pojmenovává. Ukazuje na postoj mluvčího k ději a jeho průběhu v čase. Comrie definuje vid jako popis vnitřní struktury události – buď je děj viděn jako celek bez ohledu na tuto strukturu, nebo je zdůrazněna právě vnitřní struktura. Ve svém přístupu vychází od sémantiky slovesa a pak přechází k popisu gramatikalizace této kategorie. Tento přístup je podle Bacha přínosný v tom, že umožňuje oddělit vid a Aktionsart, ale zároveň problematický svou obecností v tom, že pod vid zahrnuje některé Aktionsartové distinkce. Důležité pro interpretaci vidovosti, obzvláště v jazycích, ve kterých není gramatikalizován, může být v některých případech i doplnění slovesa.

Dokonavost je pojímána jako celistvost děje bez ohledu na jeho vnitřní strukturu, což ovšem vnitřní strukturu nevyklučuje. Comrie u jejího popisu uvádí tradiční definici – děj pojímán jako mající krátké trvání, ukončený – a vysvětluje její neadekvátnost. Dále zmiňuje, že se dokonavost pro vyjádření vnitřní struktury děje může kombinovat s dalšími prostředky. Nedokonavost je poté definována v opozici k dokonavosti jako děj mající vnitřní strukturu. Společně s definicí je prezentován i způsob dalšího dělení.

Aktionsart je považován za širší pojetí vidovosti upřesňující to, jak děj probíhá, či jinak jej modifikující.